

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **S. š.p., OZ Bratislava**, K. Bratislava proti žalovanému: **M. s.r.o.**, T. Leopoldov, o zaplatenie 141 548,40 Sk s prísl. na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. apríla 2007 č.k. 21 Cob 48/2007-83, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. apríla 2007 č.k. 21 Cob 48/2007-83 **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trnave uznesením zo dňa 2.11.2006 č.k. 22 Cb 100/2005-72 zastavil odvolacie konanie podľa § 10 ods. 1 zák.č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie a žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie s tým, že odvolanie smeruje proti trovám konania, ktoré poplatkovej povinnosti nepodliehajú.

Krajský súd v Trnave dovolaním napadnutým uznesením odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

Podľa odôvodnenia uznesenia odvolací súd výzvou zo dňa 16.8.2006 doručenou žalobcovi, odvolací súd vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 2 000 Sk v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Vo výzve bol žalobca poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Žalobca súdny poplatok nezaplatil a súd prvého stupňa, ktorému odvolací súd v súlade s ust. § 10 ods. 1 zák.č. 71/1992 Zb. postúpil na rozhodnutie o zastavení konania správne konanie zastavil. Súdny poplatok žalobca nezaplatil ani v lehote na podanie odvolania proti uzneseniu o zastavení konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 Co 10/97, z ktorého vyvodil, že ak odvolanie smeruje proti výroku o trovách konania sa súdny poplatok neplatí.

Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uznáva, že pôvodne sa poplatok z odvolania vyberal iba z odvolania vo veci samej, čo vyplývalo z bodu 4 k položke 1 sadzobníka, v ktorej bolo uvedené, že poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia aj v odvolacom konaní vo veci samej. Podľa neho však zák.č. 162/2001 Z.z. znenie tohto bodu vypustila, čo znamená, že zákonodarca spoplatnil i odvolanie voči trovám.

Odvolací súd oprel svoje rozhodnutie o ust. § 121 ods. 3 Obč. zák., ktorý definuje čo je príslušenstvo pohľadávky, v spojení s § 7 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch podľa ktorého cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania oprel o § 237 písm. f/ OSP a tvrdí, že mu bola odobratá možnosť konať pred súdom.

Podľa neho trovy konania nie sú príslušenstvom pohľadávky a zo žiadneho ustanovenia poplatkového zákona nevyplýva, že by poplatkovej povinnosti podliehalo tiež konanie (prvostupňové alebo odvolacie) o trovách konania.

Poukazuje na ustanovenie § 6 ods. 2 druhá veta poplatkového zákona, prvá veta spoločnej poznámky k položkám 1 a 2 sadzobníka súdnych poplatkov, z ktorého jednoznačne vyplýva, že zákonodarca si uvedomil, že novelizácia poplatkového zákona, ktorou bolo zmenené, resp. bez náhrady zrušené znenie položky č. 4 k položke č. 1 sadzobníka súdnych poplatkov, môže vyvolať, resp. vyvoláva výkladové problémy, pričom zákonodarca nemal cieľ spoplatniť aj konanie o trovách súdneho konania.

V ďalšej časti dovolania dovolateľ polemizuje s výkladom § 12 ods. 1 a § 14 zákona o súdnych poplatkoch, pokiaľ ide o otázku kto má vyzývať na vyrúbenie súdneho poplatku za odvolanie a kto má konanie zastavovať, pokiaľ ide o kompetencie okresného a krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) preskúmal dovolanie v súlade s ust. § 242 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 3 OSP predovšetkým zo zreteľa prípustnosti a dospel k záveru, že dovolanie je prípustné podľa § 237 písm. f/ OSP.

Aj dovolateľ oprel prípustnosť dovolania o ust. § 237 písm. f / OSP a tvrdí, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom: konkrétne odňal mu ju tým, že zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, hoci jeho podanie poplatkovej povinnosti nepodliehalo.

Tento dovolateľov výklad ust. § 7 ods. 2 zák.č. 71/1992 Zb. je správny. Podľa tohto ustanovenia cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu. Z ust. § 7 ods. 1 vyplýva, že príslušenstvo sa musí týkať predmetu poplatkového úkonu, teda napr. pohľadávky, nehnuteľnosti, ktorej sa súdne konanie týka. V súdnom konaní účastníkom priznaná náhrada trov konania nie je príslušenstvom predmetu poplatkového úkonu aj keď účastníci sporu sa v konaní domáhajú aj priznania náhrady trov konania a súd o tomto ich návrhu kladne rozhodne.

Základnou spornou otázkou pre riešenie veci je otázka, či podanie žalobcu zo dňa 27.6.2006, ktorým sa odvolal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 18.5.2006 č.k. 22 Cb 100/2005-57 zastavujúcemu konanie na základe späťvzatia žaloby a zaväzujúcemu žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 7 075 Sk a 10 600 Sk v časti žalovanému priznanej náhrady trov konania žalobcom, teda otázka, či odvolanie do časti uznesenia týkajúcej sa náhrady trov konania v čase jeho podania podliehalo poplatkovej povinnosti.

Zatiaľ čo 1. stupeň i odvolací súd interpretovali novelizovanú poznámku č. 4 k položke č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov tak, že poplatkovej povinnosti podlieha aj odvolacie konanie, predmetom ktorého sú len trovy konania, pričom vychádzali z ust. § 7 ods. 2 zák.č. 71/1992 Zb. a ust. § 121 ods. 1 Obč. zák. dovolateľ sa domnieva, že tento výklad pojmu príslušenstva v ust. § 7 ods. 2 zák.č. 71/1992 Zb. v spojení s ust. § 121 Obč. zák. je povrchný, nezohľadňuje skutočnosť, že trovy, ktorých sa odvolanie týkalo neboli príslušenstvom uplatnenej pohľadávky, ale trovami súvisiacimi s ochranou proti veriteľom v spore uplatnenej pohľadávky, teda trovami súdneho konania, ktoré žiadne ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch nespĺňajú.

Na tomto základe Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že dovolanie je prípustné podľa § 237 písm. f/ OSP, preto podľa § 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou OSP napadnuté rozhodnutie súdu 1. stupňa i odvolacieho súdu zrušil a vec v súlade s ust. § 243b ods. 2 OSP vrátil súdu 1. stupňa, teda Okresnému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol súd podľa § 243b ods. 4 a § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 21. februára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

